

от леност и всяка сласт?

ДОБРОМИР: Пазя, отче.

/Някъде отвън долита моминска песен:
"Свети Георги хоре води,
по стъгди го разлюлява..."/

МАНУИЛ: Пазиш ли обета на непорочност и целомъдрие, истинност
и мълчаливост?

ДОБРОМИР: Пазя, отче.

МАНУИЛ: Казваш ли по четири пъти на ден и по четири пъти през
нощта молитвата "Отче наш"?

ДОБРОМИР: Казвам я, отче.

/Отвън отново долита песента на моми-
те: "На Георги жалба остана,
та се от хоре отпусна,
на си у дома отиде,
врания си кеня изкара..."/

МАНУИЛ: Остави ли всички свои имоти и земни блага на разполо-
жение на бога, за помощ на братата и сестрите?

ДОБРОМИР: Своя дял от бащиното си наследство оставил за полза
на богоявление едина. Раздадох на отроците си земя, отче.

МАНУИЛ: Аз виждам ясно, че ти непавиждаш видимия свят и
спазваш божиите заповеди. Ти можеш вече да станеш съвършен
християнин. Виждам, че си тръгнал по пътя на спасението. Сата-
нали има вече власт над тебе.

/Приближава сестра Ива./

ИВА: Отче... Бойко...

/Мануил стива към дъното, където в
полумрака лежи умиращия./

МАНУИЛ: Ето молитвата, която Исус Христос донесе на света и
която предаде на добрите люде...

/Гласът му се примесва с моминската